



FUTURS NÚMEROS DE *kult-ur*

FUTUROS NÚMEROS DE *kult-ur*

NEXT ISSUES OF *kult-ur*

FUTUROS NÚMEROS DE *kult-ur*

Els autors interessats poden presentar propostes de participació per a les diferents [seccions](http://www.e-revistas.uji.es/index.php/kult-ur/about/submissions) de *kult-ur*, *Revista interdisciplinària sobre la cultura de la ciutat* seguint les pautes especificades en <http://www.e-revistas.uji.es/index.php/kult-ur/about/submissions>.

Procediment de presentació d'originals: mitjançant la plataforma OJS de publicació de la revista (previ registre d'usuari): <http://www.e-revistas.uji.es/index.php/kult-ur/login>.

Instruccions per a autors disponibles en PDF en https://drive.google.com/file/d/0Bw5r-hWVb1D_T2kxdmotLWtXMUE/edit?usp=sharing.

Los autores interesados pueden presentar propuestas de participación para las diferentes [secciones](http://www.e-revistas.uji.es/index.php/kult-ur/about/submissions) de *kult-ur*, *Revista interdisciplinària sobre la cultura de la ciutat* siguiendo las pautas especificadas en <http://www.e-revistas.uji.es/index.php/kult-ur/about/submissions>.

Procedimiento de presentación de originales a través de la plataforma OJS de publicación de la revista (previo registro de usuario): <http://www.e-revistas.uji.es/index.php/kult-ur/login>.

Instrucciones para autores disponibles en PDF en https://drive.google.com/file/d/0Bw5r-hWVb1D_T2kxdmotLWtXMUE/edit?usp=sharing.

Authors wishing to contribute can send their proposals for the various [sections](http://www.e-revistas.uji.es/index.php/kult-ur/about/submissions) of *kult-ur*, *Revista interdisciplinària sobre la cultura de la ciutat* following the guidelines specified in <http://www.e-revistas.uji.es/index.php/kult-ur/about/submissions>.

Procedure for submitting original manuscripts: via the OJS platform (authors must first register): <http://www.e-revistas.uji.es/index.php/kult-ur/login>.

Authors guidelines are available in PDF at https://drive.google.com/file/d/0Bw5r-hWVb1D_T2kxdmotLWtXMUE/edit?usp=sharing.

Les auteurs qui souhaitent contribuer peuvent envoyer leurs propositions pour les différentes sections de *kult-ur*, *Revista interdisciplinària sobre la cultura de la ciutat* en suivant les directives spécifiées dans <http://www.e-revistas.uji.es/index.php/kult-ur/about/submissions>.

Procédure de soumission des manuscrits originaux: via la plate-forme OJS (les auteurs doivent d'abord s'enregistrer): <http://www.e-revistas.uji.es/index.php/kult-ur/login>.

Les directives pour les auteurs sont disponibles au format pdf à l'adresse https://drive.google.com/file/d/0Bw5r-hWVb1D_T2kxdmotLWtXMUE/edit?usp=sharing.



14

CALL FOR PAPERS: Vol. 7. Núm. 14

CAT

Data límit de presentació d'originals per a totes les seccions: **1 d'octubre de 2020**

Data de publicació: **quart trimestre de 2020**

Àgora (secció monogràfica de la revista) dedicada a:

L'eterna bretxa rural: desigualtats, exclusions i inaccessibilitat ciutadana. Anotacions per a crisis cròniques

Coord. Koldo Camarero (UNED, lcamarero@poli.uned.es) i

Vicent Querol (UJI, vquerol@uji.es)

La relació urbà rural és una relació històricament desigual. Malgrat l'esforç realitzat en el desenvolupament rural i de la millora creixent de les condicions de vida, als pobles la bretxa rural continua i és perfectament visible des de la condició de ciutadania. El despoblament no és sinó un símptoma de la falta de cohesió territorial i de desigualtat cívica. A vegades, xicotetes diferències són capaces de generar grans distàncies.

Aquest debat es fa especialment palès durant el segle XXI, en el qual la cascada de crisis —gran recessió global de 2009— i l'emergència sanitària —pandèmia mundial 2019— afecten de manera constant les nostres societats i contribueixen com a tals a ser un factor definitori de la ruralitat actual i del caràcter endèmic que adquireix la bretxa urbà-rural.

Objectiu general:

Des de *kult-ur* fem una invitació per a reflexionar sobre la persistència de la desigualtat rural en les societats del benestar i animem els investigadors i investigadores, organitzacions i moviments socials perquè contribuïsquen al debat amb els seus textos, escrits, assajos i experiències sobre algunes de les dimensions que caracteritzen aquesta situació:

**Línies temàtiques:**

- Vulnerabilitat i emergències socials en àrees rurals en l'escenari de la postcrisi.
- Accessibilitat inclusiva a serveis públics remots.
- Buidament comercial i exclusió de consum.
- Urbanocentrisme en el disseny de programes d'intervenció social.
- Comunicació i aïllament.
- La participació asimètrica de les indústries culturals rurals.
- Ciutadania rural plena en l'estat del benestar.
- Innovació social per a la igualtat.
- El valor de la baixa densitat davant les crisis de les economies món.

Així com qualsevol altre tema que incidisca en el manteniment de les desigualtats i en la capacitat de resiliència de les àrees rurals.



14

CALL FOR PAPERS: Vol. 7. Núm. 14

ES

Fecha límite de presentación de originales para todas las secciones:

1 de octubre de 2020

Fecha de publicación: **cuarto trimestre de 2020**

Àgora (sección monográfica de la revista) dedicada a:

La eterna brecha rural: desigualdades, exclusiones e inaccesibilidad ciudadana. Apuntes para crisis crónicas

Coord. Koldo Camarero (UNED, lcamarero@poli.uned.es) y

Vicent Querol (UJI, vquerol@uji.es)

La relación urbano rural es una relación históricamente desigual. A pesar del esfuerzo realizado en el desarrollo rural y de la mejora creciente de las condiciones de vida en los pueblos la brecha rural permanece y es perfectamente visible desde la condición de ciudadanía. El despoblamiento no es sino un síntoma de la falta de cohesión territorial y de desigualdad cívica. A veces, pequeñas diferencias son capaces de generar grandes distancias.

Este debate se hace especialmente patente durante el siglo XXI, en el que la cascada de crisis —gran recesión global de 2009— y la emergencia sanitaria —pandemia mundial 2019—, afectan de forma constante a nuestras sociedades y contribuyen como tales a ser un factor definitorio de la ruralidad actual y del carácter endémico que adquiere la brecha urbano-rural.

Objetivo general:

Desde *kult-ur* hacemos una invitación para reflexionar sobre la persistencia de la desigualdad rural en las sociedades del bienestar y animamos a investigadores e investigadoras, organizaciones y movimientos sociales para que contribuyan al debate con sus textos, escritos, ensayos y experiencias sobre algunas de las dimensiones que caracterizan esta situación:

**Líneas temáticas:**

- Vulnerabilidad y emergencias sociales en áreas rurales en el escenario de la postcrisis.
- Accesibilidad inclusiva a servicios públicos remotos.
- Vaciamiento comercial y exclusión de consumo.
- Urbanocentrismo en el diseño de programas de intervención social.
- Comunicación y aislamiento.
- La participación asimétrica de las industrias culturales rurales.
- Ciudadanía rural plena en el estado del bienestar.
- Innovación social para la igualdad.
- El valor de la baja densidad ante las crisis de las economías mundo.

Así como cualquier otro tema que incida en el mantenimiento de las desigualdades y en la capacidad de resiliencia de las áreas rurales.



14

CALL FOR PAPERS: Vol. 7. Iss. 14

EN

Deadline for submission of original manuscripts for all sections:

October 1, 2020

Publication date: **fourth quarter, 2020**

Àgora (monographic section of the journal) devoted to:

The eternal rural divide: inequalities, exclusions and citizen inaccessibility. Notes for chronic crises.

Coord. Koldo Camarero (UNED, lcamarero@poli.uned.es) and

Vicent Querol (UJI, vquerol@uji.es)

The urban–rural relationship is historically one of inequality. Despite the endeavours of rural development and the improving quality of life in small towns and villages, the rural divide remains and is patently visible from the perspective of citizenship. Depopulation is nothing but a symptom of the lack of territorial cohesion and civic inequality. Small differences can sometimes generate great distances.

This debate has become especially apparent in the 21st century, during which the spate of crises—the great recession of 2009 and the health emergency of the 2019 global pandemic—relentlessly affect our societies and as such, leave their mark as a defining factor in today’s rurality and the now endemic nature of the urban–rural divide.

kult-ur invites reflections on the persistence of rural inequality in welfare states and encourages researchers, organisations and social movements to contribute to the debate with their essays, articles and experiences of some of the dimensions that characterise this situation:

**Topic lines:**

- Vulnerability and social emergencies in rural areas in the post-crisis landscape
- Inclusive accessibility to remote public services
- The hollowing out of local commerce and the exclusion of consumption
- Urban-centrism in the design of social intervention programmes
- Communication and isolation
- Asymmetric participation in rural cultural industries
- Full rural citizenship in the welfare state
- Social innovation for equality
- The value of low density in the face of world economic crises

Contributions are also welcome on any other topic dealing with the persistence of inequalities and the capacity for resilience in rural areas.



15

CALL FOR PAPERS: Vol. 8. Núm. 15

CAT

Data límit de presentació d'originals per a totes les seccions: **1 de febrer de 2021**

Data de publicació: **segon trimestre de 2021**

Àgora (secció monogràfica de la revista) dedicada a:

La pandèmia de COVID-19 i el seu impacte en el turisme en espais urbans

Coord. Ernest Cañada (Alba Sud, ernest@albasud.org)

La pandèmia de COVID-19, a més dels seus efectes sanitaris, està tenint un fort impacte socioeconòmic, i es preveu que la crisi en curs siga especialment dura. El turisme és una de les activitats que més s'ha vist afectada, a diferència del que va ocórrer durant la crisi financera global iniciada en 2008, en la qual va tindre un paper destacat en la reactivació econòmica i creació d'ocupació. La paralització pràcticament total de les activitats turístiques durant diverses setmanes, i la seua lenta i incerta recuperació, que a més depèn de l'evolució de la pandèmia en altres parts del món, auguren greus dificultats per a aquelles economies amb major pes i dependència del turisme. Aquesta situació ha posat en evidència la vulnerabilitat en què es troben territoris i, especialment, determinats espais urbans, que en els últims temps havien viscut un intens procés de turistificació.

Aquest escenari de crisi, amb greus implicacions per a la vida de mol·tíssimes persones, ha obert un intens debat intel·lectual sobre com es pot intervindre davant aquesta situació, polaritzada entre els qui demanen suports públics per a poder reactivar l'economia turística amb urgència i els qui aposten per la necessitat d'un replantejament en el seu funcionament, i més encara els qui exigeixen adoptar mesures de decreixement i apostar per processos de transició socioecològica. En aquest debat no tots els contextos són iguals, i fan necessàries anàlisis més detallades i complexes. Al seu torn, davant la paralització de l'activitat turística internacional i la seua reactivació incerta i insegura, s'ha accentuat l'interès pel turisme intern i, especialment, per formes diverses de turismes de proximitat, que podrien



contribuir a una certa dinamització del sector, quan tradicionalment han tingut un paper de menor rellevància en les polítiques públiques.

Objectiu general:

Des de *kult-ur* fem una invitació per a analitzar de quina manera ha afectat la pandèmia de COVID-19 en els espais urbans amb una major presència turística. Per això animem les persones dedicades a la investigació, així com organitzacions i moviments socials perquè puguin contribuir a aquest debat des d'alguna de les següents dimensions relacionades sempre amb la pandèmia de COVID-19 i els espais urbans:

Línies temàtiques:

- Vulnerabilitats associades al turisme.
- Incidència en les economies urbanes.
- Impactes i transformacions en el mercat de l'habitatge.
- Efectes en el treball turístic i la seua organització.
- Transformacions en les estructures empresarials d'organització de l'activitat turística.
- Canvis en la composició del capital turístic i les seues implicacions.
- Maneres d'organitzar una transició socioecològica.
- Anàlisi crítica de les polítiques públiques orientades al turisme.
- Processos de reactivació en forma de turismes de proximitat i les seues implicacions.



15

CALL FOR PAPERS: Vol. 8. Núm. 15

ES

Fecha límite de presentación de originales para todas las secciones:

1 de febrero de 2021

Fecha de publicación: **segundo trimestre de 2021**

Àgora (sección monográfica de la revista) dedicada a:

La pandemia de COVID-19 y su impacto en el turismo en espacios urbanos

Coord. Ernest Cañada (Alba Sud, ernest@albasud.org)

La pandemia de COVID-19, además de sus efectos sanitarios, está teniendo un fuerte impacto socioeconómico, y se prevé que la crisis en curso sea especialmente dura. El turismo es una de las actividades que más se ha visto afectada, a diferencia de lo que ocurrió durante la crisis financiera global iniciada en 2008, en la que tuvo un papel destacado en la reactivación económica y creación de empleo. La paralización prácticamente total de las actividades turísticas durante varias semanas, y su lenta e incierta recuperación, que además depende de la evolución de la pandemia en otras partes del mundo, auguran graves dificultades para aquellas economías con mayor peso y dependencia del turismo. Esta situación ha puesto en evidencia la vulnerabilidad en la que se encuentran territorios y, en especial, determinados espacios urbanos, que en los últimos tiempos habían vivido un intenso proceso de turistificación.

Este escenario de crisis, con graves implicaciones para la vida de muchísimas personas, ha abierto un intenso debate intelectual sobre cómo se debe intervenir ante esta situación, polarizada entre quienes demandan apoyos públicos para poder reactivar la economía turística con urgencia y quienes apuestan por la necesidad de un replanteamiento en su funcionamiento, y más aún quienes exigen adoptar medidas de decrecimiento y apostar por procesos de transición socioecológica. En este debate no todos los contextos son iguales, y hacen necesarios análisis más detallados y complejos. A su vez, ante la paralización de actividad turística internacio-



nal y su reactivación incierta e insegura, se ha acentuado el interés por el turismo interno y, en especial, por formas diversas de turismo de proximidad, que podrían contribuir a una cierta dinamización del sector, cuando tradicionalmente han tenido un papel de menor relevancia en las políticas públicas.

Objetivo general:

Desde *kult-ur* hacemos una invitación para analizar de qué manera ha afectado la pandemia de COVID-19 en los espacios urbanos con una mayor presencia turística. Por ello animamos a las personas dedicadas a la investigación, así como organizaciones y movimientos sociales para que puedan contribuir a este debate desde alguna de las siguientes dimensiones relacionadas siempre con la pandemia de COVID-19 y los espacios urbanos:

Líneas temáticas:

- Vulnerabilidades asociadas al turismo.
- Incidencia en las economías urbanas.
- Impactos y transformaciones en el mercado de la vivienda.
- Efectos en el trabajo turístico y su organización.
- Transformaciones en las estructuras empresariales de organización de la actividad turística.
- Cambios en la composición del capital turístico y sus implicaciones.
- Formas de organizar una transición socioecológica.
- Análisis crítico de las políticas públicas orientadas al turismo.
- Procesos de reactivación en forma de turismo de proximidad y sus implicaciones.



15

CALL FOR PAPERS: Vol. 8. Iss. 15

EN

Deadline for submission of original manuscripts for all sections:

February 1, 2021

Publication date: **second quarter, 2021**

Àgora (monographic section of the journal) devoted to:

The COVID-19 pandemic and its impact on tourism in urban spaces

Coord. Ernest Cañada (Alba Sud, ernest@albasud.org)

As well as its serious health effects, the COVID-19 pandemic is also wreaking social and economic havoc, and the current crisis is forecast to be especially punishing. One of the most badly affected activities is tourism, unlike the situation following the 2008 global financial crisis in which the sector played a crucial role in economic recovery and job creation. The almost total suspension of all tourist activity over a period of several weeks, and its slow, uncertain recovery—also dependent on how the pandemic evolves in other parts of the world—augur serious difficulties for economies that rely heavily on tourism. This situation has highlighted the vulnerability of regions, and particularly urban spaces, that have undergone an intense touristification process in recent years.

This context of crisis, with its grave implications for the lives of many people, has opened up an intense intellectual debate on how we should intervene in such a situation, a debate polarised between those calling for urgent public funding to reactivate the tourism economy, others arguing for a reappraisal of its current operational model, and yet other voices demanding more drastic deceleration measures and processes of socio-ecological transition. Not all contexts are the same in this debate, and more detailed, complex analyses are called for. At the same time, faced with the paralysis of international tourism and its unsettled, precarious reactivation, interest has grown in domestic tourism and particularly in different forms of local tourism, which in contrast to its traditionally more modest role in



public policies, could go some way to reviving the sector.

Overall objective:

Kult-ur invites analysis of how the COVID-19 pandemic has affected urban spaces where tourism is a major activity. We encourage submissions from researchers, organisations and social movements that can contribute to this debate in one of the following dimensions in relation to the COVID-19 pandemic and urban spaces:

Topic lines:

- Vulnerabilities associated with tourism.
- Impact on urban economies.
- Impacts and transformations in the housing market.
- Effects on tourism employment and how it is organised.
- Transformations in business structures for organising tourist activities.
- Changes in the makeup of tourism capital and implications of these changes.
- Ways of organising a socio-ecological transition.
- Critical analysis of public policies addressing tourism.
- Reactivation processes involving local tourism and their implications.



16

CALL FOR PAPERS: Vol. 8. Núm. 16

CAT

Data límit de presentació d'originals per a totes les seccions: **1 de juny de 2021**

Data de publicació: **quart trimestre de 2021**

Àgora (secció monogràfica de la revista) dedicada a:

Cultura a la intempèrie: nous trànsits territorials dels museus, centres d'art i institucions culturals i patrimonials

Coord. Gloria Jové (Universitat de Lleida, gjove@pip.udl.cat)

Objectiu general:

Des de *kult-ur* fem una invitació per a reflexionar sobre com els museus, els centres d'art i les institucions culturals i patrimonials creen, creixen i es construeixen amb i per al territori i amb i per a la ciutat i/o el poble, alhora que esdevenen agents per a construir ciutadania. Ens agradaria crear amb els vostres textos, els vostres escrits, els vostres assajos i les vostres experiències una àgora, un espai públic per a conèixer pràctiques incloses al territori que ens permeten repensar el paper dels museus, dels centres d'arts i de les institucions culturals i patrimonials al segle XXI. Entenem aquestes institucions com llocs de trobades, llocs d'interacció, llocs d'aprenentatge, llocs d'investigació, llocs de construcció conjunta del coneixement, llocs per a pensar la ciutat i el poble i per a crear ciutat, poble i territori, llocs per a dinamitzar i esdevenir ciutadà per a millorar les nostres formes de vida humanes i planetàries.

La situació actual de pandèmia i confinament ha generat una aturada generalitzada i planetària en les nostres formes de vida. Els museus o centres d'art i les institucions culturals i patrimonials han hagut de tancar les portes; aquesta aturada física i espacial tan contundent ha generat i exigit alhora una no aturada digital com a única alternativa per a fer accessibles els seus continguts i/o la seua programació al públic, sense disposar del temps com a institució per a una reflexió sobre la seua funció en aquest escenari digital. S'han generat continguts en línia —des d'exposicions virtuals fins a conferències i tallers compartint el treball dels artistes— i



s'han concretat molts esforços per a fer accessible el fons artístic, el d'arxiu i el patrimonial de la institució. La institució ha volgut tenir presència en aquest nou escenari i la tecnologia així ho ha permès. Encoratgem a prendre'ns el temps per repensar el rol de la institució en aquests escenaris virtuals i com poden contribuir a la seua democratització, buscant espais híbrids més enllà de la dicotomia establerta sovint entre espai presencial i espai virtual.

La incertesa i la immediatesa del moment han fet que es concretaren múltiples propostes. Ens atrevim a afegir que majoritàriament han sigut propostes que s'han fet des de la institució a la ciutadania per a ser consumides, com a acte de generositat als públics, tot i que moltes fomentaven i es construïen amb la participació del públic i permetien conèixer i registrar diferents veus i diferents experiències.

Els museus, els centres d'art i les institucions culturals i patrimonials que ha tancat la COVID-19 de forma contundent ens encoratgen a pensar en algunes pràctiques que aquestes institucions duïen a terme que ja s'haurien d'haver clausurat molt abans que apareguera el virus per no haver estat atentes i obertes a l'entorn, al context i al territori. Encoratgem a tenir temps per a poder reflexionar sobre com la situació actual ens ajuda a repensar el rol de la institució en la societat i l'esfera pública i quin compromís assumeix aquesta amb la ciutat o el poble, amb la ciutadania i amb el territori.

Fent referència a l'obra d'André Malraux, apostem per anar més enllà del museu com una afirmació i pensar en «el museu imaginari» com una interrogació, un lloc de possibilitats. Hi ha veus que ens inviten a pensar la institució que està encara per venir més enllà del «temps de l'ara», del *jetztzeit* de què ens parlava Walter Benjamin, i parlen de «Queeritzar la institució» fent referència a José Esteban Muñoz i la seua «utopia Queer» on proposa fugir de l'aquí i l'ara on tot ha estat inventat i normativitzat per a poder imaginar el «llavors i l'allà» com una potencialitat d'allò que pot ser i encara no és. Però de ben segur que hi ha experiències, perspectives i recerques que ja s'han desenvolupat en el passat i que poden ser rellegides



16

en aquest nou escenari. Aquestes ens ajuden a redefinir-nos més enllà de les estructures i creences que donàvem com a bones i esdevenir una institució que contribuïska a la formació i al desenvolupament de la ciutadania. Estem pensant en propostes que moltes vegades s'han gestat en petits formats, en institucions locals lligades al territori, i que han estat molt atentes a l'infraordinari de què ens parla George Perec: atentes a allò que passa quan creiem que no passa res.

En les darreres setmanes, quan s'ha parlat de la reobertura d'aquestes institucions, s'ha focalitzat molt sobre com afectava el que ja estava programat així com les condicions normatives de les visites per garantir les mesures sanitàries. Menys freqüent han sigut els debats sobre com aquesta situació és una gran oportunitat per a pensar-se com a institució i posar al centre del debat discrepàncies, tensions i problematitzacions que durant anys s'han anat evidenciant en diferents fòrums. A tall d'exemple, mirem a la trobada de l'ICOM – Kyoto 2019 i veiem que no va ser possible consensuar una nova definició de museu que incloïa paraules com «inclusió», «transparència» i «dignitat» .

Línies temàtiques:

Plantegem algunes qüestions que ens agradaria que quedaren reflectides en el monogràfic:

- Com es redefeixen aquestes institucions des de la contemporaneïtat, des del coratge, tenint a veure amb el que és intempestiu i sent capaçs de veure-hi en l'obscuritat tal com ens diu Giorgio Agamben?
- En un context d'emergència climàtica on hem d'apostar per una desacceleració i decreixement, com afecta o hauria d'afectar en les formes de vida de la institució?
- Com s'han alterat o s'alteraran els ritmes de les programacions?; tendirem al decreixement que pose fi a aquest creixement sense límit a què estaven sotmeses, en el més és més, creant una certa «bulímia» tant en la producció cultural com en el consum?
- Com la institució esdevé resistència i genera resistència als models



neoliberals moltes vegades imposats?

- Com la institució es mou en plateaus de coherència i consistència entre els discursos i les pràctiques que és capaç de generar?
- Quin tipus de programacions s'han concretat o es concretaran? Estan pensades des del museu per als públics? O es creen les condicions d'investigació perquè es puguin construir les propostes amb els públics a partir de recollir el seu valor cultural?
- Com els museus, els centres d'arts i les institucions culturals i patrimonials han d'ajudar, i poden fer-ho, a comprendre el que ens està passant i ens encoratgen a passar a l'acció?
- Com el fet d'entendre la cultura com a entorn social on està inserida la vida de la gent farà que es creen contextos per part de les institucions que afavorisquen la diversitat de vivències, d'experiències i de coneixements en els quals tots puguem aprendre i que els distints públics puguin sentir l'espai com a propi?
- Com la institució esdevé reflexiva, creadora, crítica i inclusiva? I com es contribueix a l'emancipació dels individus per a esdevenir persones reflexives, creadores, crítiques i inclusives?
- Com ha esdevingut o esdevindrem una institució cultural, educativa i social?
- Com els projectes que s'han realitzat o es realitzaran han incorporat mirades que sovint havien quedat excloses?; i com les narratives des de la perspectiva de gènere i de la teoria postcolonial i descolonial han influenciat en la concreció dels projectes?
- Quins projectes s'han generat o es generaran que treballen per al comú, focalitzant el territori i la comunitat i que han permès gestar nous projectes que han de nèixer del mateix espai institucional i s'han desenvolupat amb altres institucions i col·lectius teixint la xarxa territorial i comunitària?
- Quins projectes dels realitzats han portat a nous projectes i a noves



16

institucions, a noves comunitats i que han esdevingut models de transformació?

- Quins projectes que s'han generat o es generaran més enllà del territori creen xarxes interterritorials i vincles entre l'urbà i el rural?
- Com s'ha esdevingut l'activació de projectes que s'han reprès en el temps?
- Quins projectes ens han ajudat a esdevenir ens educatius, projectes que hibriden els processos de creació amb els processos educatius?
- Quins projectes plantegen i concreten processos de participació cultural cercant processos d'alfabetització culturals i crítics?
- Quins projectes s'han plantejat des de la institució i han revertit en les narratives de la mateixa institució, aportant-hi noves perspectives?
- Com hem estat i estarem atents a projectes que provenen de fora de la institució, de la comunitat, que permeten crear noves narratives des de veus que tradicionalment hi han estat absents?
- Quins projectes han tractat o tractaran d'activar i fomentar, a través de l'art, el sentit crític en la societat?

Us encoratgem a fer-nos arribar les vostres aportacions per a entendre un museu porós, un centre d'art porós i una institució cultural i patrimonial porosa, situada en el context contemporani que ens empeny a explorar les connexions entre l'art i la cultura, el temps, el context i el món que estem vivint, des de la transdisciplinarietat i la transversalitat creant desenvolupament comunitari i sostenible, i que puguem portar a concretar altres projectes als futurs lectors i lectores.





16

CALL FOR PAPERS: Vol. 8. Núm. 16

ES

Fecha límite de presentación de originales para todas las secciones:

1 de junio de 2021

Fecha de publicación: **cuarto trimestre de 2021**

Àgora (sección monográfica de la revista) dedicada a:

Cultura a la intemperie: nuevos tránsitos territoriales de los museos, centros de arte e instituciones culturales y patrimoniales

Coord. Gloria Jové (Universitat de Lleida, gjove@pip.udl.cat)

Objetivo general:

Desde *kult-ur* hacemos una invitación a reflexionar sobre cómo los museos, los centros de arte y las instituciones culturales y patrimoniales crean, crecen y se construyen con y para el territorio y con y para la ciudad y/o el pueblo, a la vez que se convierten en agentes para construir ciudadanía. Nos gustaría crear con vuestros textos, vuestros escritos, vuestros ensayos y vuestras experiencias un ágora, un espacio público para conocer prácticas incluidas en el territorio que nos permitan repensar el papel de los museos, de los centros de artes y de las instituciones culturales y patrimoniales en el siglo xxi. Entendemos estas instituciones como lugares de encuentros, lugares de interacción, lugares de aprendizaje, lugares de investigación, lugares de construcción conjunta del conocimiento, lugares para pensar la ciudad y el pueblo y para crear ciudad, pueblo y territorio, lugares para dinamizar y convertirse en ciudadano para mejorar nuestras formas de vida humanas y planetarias.

La situación actual de pandemia y confinamiento ha generado una parada generalizada y planetaria en nuestras formas de vida. Los museos o centros de arte y las instituciones culturales y patrimoniales han tenido que cerrar sus puertas; esta parada física y espacial tan contundente ha generado y exigido a la vez una no parada digital como única alternativa para hacer accesibles sus contenidos y/o su programación al público, sin dispo-



ner del tiempo como institución para una reflexión sobre la su función en este escenario digital. Se han generado contenidos en línea —desde exposiciones virtuales hasta conferencias y talleres compartiendo el trabajo de los artistas— y se han concretado muchos esfuerzos para hacer accesible el fondo artístico, el de archivo y el patrimonial de la institución. La institución ha querido tener presencia en este nuevo escenario y la tecnología así lo ha permitido. Exhortamos a tomarnos tiempo para repensar el rol de la institución en estos escenarios virtuales y cómo pueden contribuir a su democratización, buscando espacios híbridos más allá de la dicotomía establecida a menudo entre espacio presencial y espacio virtual.

La incertidumbre y la inmediatez del momento han hecho que se concretaran múltiples propuestas. Nos atrevemos a añadir que mayoritariamente han sido propuestas que se han realizado desde la institución a la ciudadanía para ser consumidas, como acto de generosidad a los públicos, a pesar de que muchas fomentaban y se construían con la participación del público y permitían conocer y registrar diferentes voces y diferentes experiencias.

Los museos, los centros de arte y las instituciones culturales y patrimoniales que ha cerrado la COVID-19 de forma contundente nos animan a pensar en algunas prácticas que estas instituciones llevaban a cabo que ya se deberían haber clausurado mucho antes que apareciera el virus por no haber estado atentas y abiertas al entorno, al contexto y al territorio. Animamos a disponer de tiempo para poder reflexionar sobre cómo la situación actual nos ayuda a repensar el rol de la institución en la sociedad y la esfera pública y qué compromiso asume esta con la ciudad o el pueblo, con la ciudadanía y con el territorio.

Haciendo referencia a la obra de André Malraux, apostamos por ir más allá del museo como una afirmación y pensar en «el museo imaginario» como una interrogación, un lugar de posibilidades. Hay voces que nos invitan a pensar la institución que está todavía por venir más allá del «tiempo del ahora», del *jetztzeit* del que nos hablaba Walter Benjamin, y hablan de «Queerizar la institución» haciendo referencia a José Esteban Muñoz y la su «utopía Queer» donde propone huir del aquí y el ahora donde todo ha



16

sido inventado y normativizado para poder imaginar el «entonces y el allá» como una potencialidad de aquello que puede ser y todavía no es. Pero con toda seguridad existen experiencias, perspectivas e investigaciones que ya se han desarrollado en el pasado y que pueden ser releídas en este nuevo escenario. Estas nos ayudan a redefinirnos más allá de las estructuras y creencias que dábamos como buenas y convertirnos en una institución que contribuya a la formación y al desarrollo de la ciudadanía. Estamos pensando en propuestas que muchas veces se han gestado en pequeños formatos, en instituciones locales ligadas al territorio, y que han estado muy atentas a lo infraordinario del que nos habla George Perec: atentas a lo que pasa cuando creemos que no pasa nada.

En las últimas semanas, cuando se ha hablado de la reapertura de estas instituciones, se ha focalizado mucho sobre cómo afectaba a lo que ya estaba programado así como a las condiciones normativas de las visitas para garantizar las medidas sanitarias. Menos frecuente han sido los debates sobre cómo esta situación es una gran oportunidad para pensarse como institución y poner en el centro del debate discrepancias, tensiones y problematizaciones que durante años se han ido evidenciando en diferentes foros. A modo de ejemplo, miramos el encuentro del ICOM – Kioto 2019 y vemos que no fue posible consensuar una nueva definición de museo que incluía palabras como «inclusión», «transparencia» y «dignidad».

Líneas temáticas:

Planteamos algunas cuestiones que nos gustaría que quedaran reflejadas en el monográfico:

- ¿Cómo estas instituciones se redefinen desde la contemporaneidad, desde el coraje, teniendo que ver con lo intempestivo y siendo capaces de ver en la oscuridad tal como nos dice Giorgio Agamben?
- En un contexto de emergencia climática donde tenemos que apostar por una desaceleración y decrecimiento, ¿cómo afecta o tendría que afectar a las formas de vida de la institución?
- ¿Cómo se han alterado o se alterarán los ritmos de las programaciones?; ¿tenderemos al decrecimiento que acabe con este crecimiento sin límite a que estaban sometidas, en lo más es más, creando cierta



«bulimia» tanto en la producción cultural como en el consumo?

- ¿Cómo la institución se convierte en resistencia y genera resistencia a los modelos neoliberales muchas veces impuestos?
- ¿Cómo la institución se mueve en plateaus de coherencia y consistencia entre los discursos y las prácticas que es capaz de generar?
- ¿Qué tipo de programaciones se han concretado o se concretarán? ¿Están pensadas desde el museo para los públicos? ¿O se crean las condiciones de investigación para que se puedan construir las propuestas con los públicos a partir de recoger su valor cultural?
- ¿Cómo los museos, los centros de artes y las instituciones culturales y patrimoniales deben y pueden ayudar a comprender lo que nos está pasando y nos animan a pasar a la acción?
- ¿Cómo entender la cultura como entorno social donde está inserida la vida de la gente hará que se creen contextos por parte de las instituciones que favorezcan la diversidad de vivencias, de experiencias y de conocimientos en los que todos podamos aprender y que los distintos públicos puedan sentir el espacio como propio?
- ¿Cómo la institución se vuelve reflexiva, creadora, crítica e inclusiva? ¿Y cómo se contribuye a que los individuos se emancipen para convertirse en personas reflexivas, creadoras, críticas e inclusivas?
- ¿Cómo se ha vuelto o nos volveremos una institución cultural, educativa y social?
- ¿Cómo los proyectos que se han realizado o se realizarán han incorporado miradas que a menudo habían quedado excluidas?; ¿y cómo las narrativas desde la perspectiva de género y de la teoría poscolonial y decolonial han influenciado en la concreción de los proyectos?
- ¿Qué proyectos se han generado o se generarán que trabajen por lo común, focalizando el territorio y la comunidad y que han permitido gestar nuevos proyectos que deben nacer del mismo espacio ins-



16

titucional y se han desarrollado con otras instituciones y colectivos tejiendo la red territorial y comunitaria?

- ¿Qué proyectos de los realizados han llevado a nuevos proyectos y a nuevas instituciones, a nuevas comunidades y que se han convertido en modelos de transformación?
- ¿Qué proyectos que se han generado o se generarán más allá del territorio crean redes interterritorial y vínculos entre lo urbano y lo rural?
- ¿Cómo se ha realizado el fluir de proyectos que se han retomado en el tiempo?
- ¿Qué proyectos nos han ayudado a convertirnos en entes educativos, proyectos que hibridan los procesos de creación con los procesos educativos?
- ¿Qué proyectos plantean y concretan procesos de participación cultural buscando procesos de alfabetización culturales y críticos?
- ¿Qué proyectos se han planteado desde la institución y han revertido en las narrativas de la propia institución, aportando nuevas perspectivas?
- ¿Cómo hemos estado y estaremos atentos a proyectos que provienen de fuera de la institución, de la comunidad, que permiten crear nuevas narrativas desde voces que tradicionalmente han estado ausentes?
- ¿Qué proyectos han tratado o tratarán de activar y fomentar, a través del arte, el sentido crítico en la sociedad?

Os animamos a hacernos llegar vuestras aportaciones para entender un museo poroso, un centro de arte poroso y una institución cultural y patrimonial porosa, situada en el contexto contemporáneo que nos empuje a explorar las conexiones entre el arte y la cultura, el tiempo, el contexto y el mundo que estamos viviendo, desde la transdisciplinariedad y la transversalidad creando desarrollo comunitario y sostenible, y que puedan llevar a concretar otros proyectos a los futuros lectores y lectoras.





16

EN

CALL FOR PAPERS: Vol. 9. Iss. 15

Deadline for submission of original manuscripts for all sections:

June 1, 2021

Publication date: **fourth quarter, 2021**

Àgora (monographic section of the journal) devoted to:

Culture: No port in a storm? New territorial transitions in museums, art centres, and cultural and heritage institutions

Coord. Gloria Jové (Universitat de Lleida, gjove@pip.udl.cat)

Overall objectives:

kult-ur invites reflections on how museums, art centres, and cultural and heritage institutions create, grow and construct with and for their territory, city, town or village, while at the same time acting as agents to build citizenship. We want to create a forum with your writings, essays and experiences, a public space in which to learn about practices embedded in the territory that help us rethink the role of museums, art centres, and cultural and heritage institutions in the 21st century. We understand these institutions as places for meeting, interaction, learning, investigation; places for shared knowledge building, for thinking about the city, the town and the village to create city, town, village and territory; invigorating places that help form communities and improve our way of life as human beings.

The current pandemic and lockdown has suspended our way of life across the globe. Museums, art centres, and cultural and heritage institutions have had to close their doors. This crushing physical and spatial shutdown has generated, and demanded, continuity through digital channels as the only alternative access to their collections and programmed events, yet without the time for institutions to reflect on their function in this digital landscape. Online content has been produced—from virtual exhibitions to lectures and workshops sharing artists' work—and huge efforts have gone into opening up collections, archives and heritage. The institution wanted



to play a part in this new landscape, and technology provided the means for it to do so. We must take the time to rethink the role of the institution in these virtual landscapes, and how they can help democratise them, by pursuing hybrid spaces that go beyond the often entrenched dichotomy between real physical space and virtual space.

The uncertainty and immediacy of the moment has thrown up multiple proposals. We venture to add that in most cases, these proposals are top-down: consumer products from the institution to the public, an act of generosity to society, even though many initiatives were incentivised and constructed with public participation and provided a space for different voices and experiences to be heard and reported.

The abrupt closure of museums, art centres, and cultural and heritage institutions due to COVID-19 prompts us to consider some practices that should have been curtailed long before the virus appeared, because they ignored or did not open up to their environment, context and territory. We must find the time to reflect on how the present situation can help us rethink the role of the institution in society and the public sphere, and what its commitment is to city, town or village, to the public and territory.

Drawing on the work of André Malraux, we advocate going beyond the museum as a statement, to contemplate the “imaginary museum” as a question, a place of possibilities. Some voices invite us to think of the institution yet to come beyond “now-time”—what Walter Benjamin called *jetztzeit*—and speak of “Queering the institution” in reference to José Esteban Muñoz and his “Queer utopia”, in which he proposes fleeing from the here and now, where everything has been invented and normativised, so we can imagine the “then and there” as a potential of what can be and still is not. But there must surely be experiences, perspectives and investigations that have already been developed and that merit re-reading in this new landscape. These help us to redefine ourselves beyond the structures and beliefs that we deemed to be good, and become an institution that contributes to shaping and developing citizens: proposals that have often been conceived on a small scale, in local institutions embedded in the territory, and that have paid careful attention to what George Perec calls the infra-or-



16

dinary—alert to what happens when we think nothing is happening.

In recent weeks, discussions about reopening these institutions have centred on the impacts on programmed events and the new regulations in place to ensure safe health measures for visitors. Less has been heard about how this situation offers a great opportunity to think about the institution and focus the debate on the discrepancies, tensions and problematisations that have come to light in various forums. By way of example, the impossibility of reaching a consensus was patent at the ICOM Kyoto 2019 conference, where no agreement was reached on a new definition of the museum that would include the terms ‘inclusion’, ‘transparency’ and ‘dignity’.

Topic lines:

The following ideas are some of the questions we would like to see covered in the monograph:

- How are these institutions being redefined from a bold, contemporary position, taking into account untimeliness and the capacity to see in the dark as described by Giorgio Agamben?
- How does, or how should, the context of climate emergency—in which commitment to deceleration and degrowth is paramount—affect ways of life in the institution?
- How has the pace of programming changed, or how will it change? Will the tendency be to shrink and put an end to the endless imposed growth, the idea that more is more, which leads to a kind of ‘bulimia’ in cultural production and consumption?
- How does the institution become a form of resistance and generate resistance to frequently imposed neoliberal models?
- How does the institution move in plateaus of coherence and constancy between the discourses and the practices it is able to generate?
- What kind of programming has been or will be established? Is it designed by the museum for the public(s)? Or is it created from a



position of inquiry to construct proposals with the public(s) as well as representing cultural value?

- How can and should museums, art centres, and cultural and heritage institutions help us to understand what is happening and encourage us to take action?
- How does understanding culture as a social environment in which people's lives are embedded lead institutions to create contexts that favour the diversity of experiences and knowledge in which we can all learn, and that all publics can feel ownership of?
- How does the institution become reflexive, creative, critical and inclusive? And how does it help to free people to become reflexive, creative, critical and inclusive individuals?
- How have we, or will we, become a cultural, educational and social institution?
- How have past projects incorporated gazes that are often excluded, or how will they do so in the future? And how have narratives from the gender perspective and post-colonial and decolonial theory influenced project decisions?
- Which projects have been or will be produced that work for the common good, focusing on the territory and the community, and spawning new projects from the same institutional space, developed with other institutions and groups to weave territorial and community networks?
- Which past projects have led to new projects, institutions and communities, and now offer models for transformation?
- Which past or future projects outside the territory have or will create networks between territories and build links between the urban and the rural?
- How have projects been reworked over time to meet new circumstances?



16

- Which projects combine creative and educational processes, helping us to become educational institutions?
- Which projects propose and bring to fruition processes of cultural participation in an attempt to raise cultural and critical literacy?
- Which projects have come out of the institution and have overturned institutional narratives by contributing new perspectives?
- How have we been, and how will we be, attentive to projects from outside the institution, from the community, that enable new narratives to be created with previously absent voices?
- Which projects have attempted or will attempt to activate and develop, through art, a critical attitude in society?

We encourage you to submit your contributions to expand our understanding of the permeable museum, art centre, and cultural and heritage institution, in a contemporary context that drives us to explore the connections between art and culture, time, context and the world in which we live, from a transdisciplinary and transversal position, creating sustainable community-based development, and that enable us to design projects for future readers.





PROPER NÚMERO

Quart trimestre de 2020

Vol. 7. Núm. 14

L'eterna bretxa rural: desigualtats, exclusions i inaccessibilitat ciutadana. Anotacions per a crisis cròniques

Coord. *Àgora*: Koldo Camarero i Vicent Querol

PRÓXIMO NÚMERO

Cuarto trimestre de 2020

Vol. 7. Núm. 14

La eterna brecha rural: desigualdades, exclusiones e inaccesibilidad ciudadana. Apuntes para crisis crónicas

Coord. *Àgora*: Koldo Camarero y Vicent Querol

NEXT ISSUE

Fourth quarter, 2020

Vol. 7. Iss. 13

The eternal rural divide: inequalities, exclusions and citizen inaccessibility. Notes for chronic crises.

Coord. *Àgora*: Koldo Camarero and Vicent Querol